

สัญญาจ้างชาวต่างประเทศเข้าปฏิบัติงาน

สัญญานี้ทำขึ้นเมื่อวันที่ _____ ณ _____
ระหว่าง _____ (ชื่อกระทรวงหรือกรม)
โดย นาย _____ ตำแหน่ง _____

ซึ่งต่อไปในสัญญานี้จะเรียกว่า “ผู้ว่าจ้าง” ฝ่ายหนึ่ง กับ _____
สัญชาติ _____ อายุ _____ ภูมิลำเนาอยู่ ณ _____
_____ ซึ่งต่อไปในสัญญานี้จะเรียกว่า “ผู้รับจ้าง” อีกฝ่ายหนึ่ง
ผู้ว่าจ้างตกลงจ้างผู้รับจ้างเข้าปฏิบัติงานในหน้าที่ _____
สังกัด _____ มีกำหนดเวลา _____ ปี นับตั้งแต่วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____ ซึ่งเป็นวันเริ่มปฏิบัติงานเป็นต้นไป และ
ผู้รับจ้างตกลงรับจ้างปฏิบัติงานในหน้าที่ดังกล่าวตามระยะเวลาดังกล่าวแล้วตามเงื่อนไขต่อไป

การทำงาน

ข้อ ๑. ผู้รับจ้างยอมอุทิศเวลาทั้งหมดให้แก่การปฏิบัติงานในหน้าที่ตามสัญญานี้ให้บังเกิด
ผลดีที่สุดตามความรู้ความสามารถของผู้รับจ้าง และผู้รับจ้างจะละเว้นจากการรับจ้างทำงาน หรือประกอบ
อาชีพใดตลอดอายุแห่งสัญญานี้

ค่าจ้าง

ข้อ ๒. ผู้รับจ้างจะได้รับค่าจ้างในอัตราเดือนละ _____ ตั้งแต่
วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____ ซึ่งเป็นวันเริ่มปฏิบัติงานเป็นต้นไป

ข้อ ๓. ค่าจ้างตามข้อ ๒. จะจ่ายให้แก่ผู้รับจ้างเป็นรายเดือน โดยจ่ายให้ในวันทำการ
สุดท้ายของเดือน

บ้านพัก

ข้อ ๔. ผู้รับจ้างจะต้องพักอาศัยในบ้านพักของทางราชการตามที่ผู้ว่าจ้างจัดไว้ให้
ในกรณีที่ไม่มีบ้านพักของทางราชการ ผู้ว่าจ้างจะจ่ายค่าเช่าบ้านพัก โดยเหมาจ่ายให้
ในอัตราเดือนละ ๘,๐๐๐ บาท และผู้รับจ้างไม่มีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายใดๆ เกี่ยวกับการเช่าบ้านพักอีก

การลา

ข้อ ๕. ผู้รับจ้างมีสิทธิลาโดยได้รับค่าจ้างเต็มได้ตามความจำเป็นในรอบปีหนึ่งๆ แห่งอายุ
สัญญาจ้างตามเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- (๑) ลาภักหรือลาพักผ่อนไม่เกิน ๑๐ วันทำการ แต่จะใช้สิทธินี้ใน ๖ เดือนแรกของ
อายุสัญญาจ้างไม่ได้

วันลาพักหรือลาพักผ่อนที่ไม่ได้ใช้หรือใช้ไม่หมดให้สะสมไว้ได้เพียงไม่เกิน ๒๒ วันทำการ ผู้รับจ้างจะใช้วันลาสะสมเมื่อใด ให้แจ้งผู้ว่าจ้างทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน

(๒) ลาป่วยไม่เกิน ๑๕ วันทำการ ในกรณีลาป่วยติดต่อกันเกิน ๕ วันทำการ ให้มีใบรับรองแพทย์ที่ทางราชการรับรอง

ถ้าผู้รับจ้างลาป่วยในรอบปีใดเกินกว่า ๑๕ วันทำการ ให้นำวันลาที่มีอยู่ตาม (๑) ขอใช้แทนวันลาที่เกินไปนั้นได้

ข้อ ๖. ผู้รับจ้างไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันทำการที่ลาเกินกำหนด การหักค่าจ้างให้หักในอัตรา ๑ ใน ๒๒ ของค่าจ้างรายเดือนต่อ ๑ วันทำการที่ลาเกินกำหนด

การสิ้นสุดแห่งสัญญา

ข้อ ๗. สัญญานี้สิ้นสุดเมื่อ

(๑) ครบอายุสัญญาจ้าง

(๒) ผู้รับจ้างตาย

(๓) คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดบอกเลิกสัญญาจ้างโดยแจ้งให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบล่วงหน้าเป็นหนังสือไม่น้อยกว่า ๓ เดือน

(๔) ผู้ว่าจ้างบอกเลิกสัญญาจ้างในกรณีที่แพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและให้ความเห็นว่าผู้รับจ้างมีสุขภาพไม่เหมาะสมที่จะปฏิบัติงานต่อไป

(๕) ผู้ว่าจ้างบอกเลิกสัญญาเพราะผู้รับจ้างประพฤติตนไม่เหมาะสมอย่างร้ายแรงหรือละทิ้งหน้าที่ไปโดยไม่มีเหตุอันสมควร

ข้อ ๘. เมื่อสัญญานี้สิ้นสุดลงด้วยเหตุ

(๑) ตามข้อ ๗ (๒) (๓) (๔) และ (๕) ผู้ว่าจ้างจะจ่ายค่าจ้างให้เพียงวันสิ้นสุดแห่งสัญญา

(๒) ตามข้อ ๗ (๒) (๓) (๔) ผู้ว่าจ้างจะจ่ายค่าเช่าบ้านให้เต็มเดือนในเดือนที่สัญญาจ้างสิ้นสุด สำหรับกรณีตามข้อ ๗ (๕) ผู้ว่าจ้างจะจ่ายค่าเช่าบ้านให้ตามส่วนที่ควรได้รับเพียงวันสิ้นสุดแห่งสัญญา

การนับอายุงานสำหรับคำนวณเงินบำเหน็จปกติ

ข้อ ๙. การนับอายุงานสำหรับคำนวณเงินบำเหน็จปกติให้นับเป็นจำนวนเดือน เศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าไม่ถึงสิบห้าวันให้ปัดทิ้ง สำหรับจำนวนวันถ้ามีหลายตอนให้นำมารวมกันแล้วนับสามสิบวันเป็นหนึ่งเดือน

ถ้ามีวันที่ถูกหักค่าจ้างให้หักออก

บำเหน็จปกติ บำเหน็จพิเศษ และเงินทำขวัญ

ข้อ ๑๐. เมื่อสัญญาสิ้นสุดลงและผู้รับจ้างมีอายุงานสำหรับคำนวณเงินบำเหน็จปกติ ไม่น้อยกว่า ๑๒ เดือนแล้ว ผู้รับจ้างหรือทายาทซึ่งมีสิทธิได้รับมรดกโดยชอบด้วยกฎหมาย แล้วแต่กรณีจะได้รับบำเหน็จปกติตามเกณฑ์ ดังนี้

ค่าจ้างเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนเดือนอายุงานหารด้วยสิบสอง เศษของบาทถ้าถึงห้าสิบสตางค์ให้ปัดเป็นหนึ่งบาท ถ้าไม่ถึงห้าสิบสตางค์ให้ปัดทิ้ง

ในกรณีสัญญาสิ้นสุดตามข้อ ๗ (๕) ผู้รับจ้างไม่มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จปกติ

ข้อ ๑๑. ในกรณีที่ผู้รับจ้างถูกประทุษร้าย หรือได้รับอันตรายสูญเสียชีวิตเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือกระทำตามหน้าที่ แต่ยังสามารถทำงานตามสัญญาจ้างต่อไปได้ ผู้ว่าจ้างจะจ่ายเงินทำขวัญให้ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง

ข้อ ๑๒. ในกรณีที่ผู้รับจ้างถูกประทุษร้ายจนถึงแก่ความตายหรือได้รับอันตรายถึงพิการหรือป่วยเจ็บทุพพลภาพ เพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่หรือกระทำตามหน้าที่ และแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ต่อไปได้อีก ถ้าการประทุษร้ายการได้รับอันตราย หรือการป่วยเจ็บทุพพลภาพหรือการตายนั้นมิได้เกิดขึ้นจากความประมาท เลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือความผิดของตนเอง ให้ผู้รับจ้างได้รับเงินบำเหน็จพิเศษ ดังนี้

- (๑) กรณีพิการหรือป่วยเจ็บทุพพลภาพ ให้ได้รับเงินบำเหน็จพิเศษตามที่ผู้ว่าจ้างเป็นผู้กำหนดตามสมควรแก่เหตุการณ์และความพิการป่วยเจ็บทุพพลภาพ มีอัตราตั้งแต่หกถึงยี่สิบสี่เท่าของอัตราค่าจ้างรายเดือน
- (๒) กรณีตาย ให้จ่ายบำเหน็จพิเศษให้แก่ทายาทซึ่งมีสิทธิได้รับมรดกโดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นจำนวนสามสิบเท่าของอัตราค่าจ้างรายเดือน

การวินิจฉัยข้อพิพาท

ข้อ ๑๓. ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามสัญญานี้ ผู้รับจ้างยินยอมที่จะถือปฏิบัติ ตามคำวินิจฉัยของกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๔. สัญญานี้ฉบับนี้อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายไทย และข้อพิพาทใดๆ ที่เกิดขึ้นจากสัญญานี้ให้ดำเนินคดี ณ ศาลแพ่ง กรุงเทพมหานคร

สัญญานี้ทำขึ้นเป็นสองฉบับมีข้อความตรงกัน คู่สัญญาได้อ่านข้อความและเข้าใจโดยตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

..... ผู้ว่าจ้าง

..... ผู้รับจ้าง

..... พยาน

- หมายเหตุ** (๑) บุคคลที่จะลงนามแทนกระทรวงหรือกรมนั้น ต้องเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงหรืออธิบดี หากมิได้ลงนามเองจะต้องมีคำสั่งหรือหนังสือมอบอำนาจของกระทรวง หรือกรมให้ทำสัญญาแทน พร้อมทั้งระบุคำสั่งหรือหนังสือมอบอำนาจนั้นลงในสัญญาด้วย เช่น “ระหว่าง กรมบัญชีกลาง โดยนาย _____ รองอธิบดี ผู้ได้รับมอบหมายอำนาจให้ทำสัญญาแทน ตามคำสั่งกรมบัญชีกลางที่ ๑๕/๒๕๑๕ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๑๕ ซึ่งต่อไปในสัญญานี้จะเรียกว่า “ผู้ว่าจ้าง” ฝ่ายหนึ่ง เป็นต้น
- (๒) แบบร่างสัญญานี้ใช้สำหรับกรณีที่มีการจ้างมีกำหนดระยะเวลาไม่ถึงสองปี